

bet i høi Grad rigtigt, om man indførte en saadan Indkomstskat, navnlig i Kjøbstæderne. Ifølge Grundlovens § 37 er det jo nemlig en Betingelse for at kunne optræde som henhørende til den høist beskattede Halvdeel af Vælgerne, at man har en Skatteindtægt af mindst 1,000 Rd. Dette er ved Conseilspræsidiets Skrivelse — jeg husker ikke dens Datum — fortolket saaledes, at det skal være en officiel Indtægt, saaledes at derfor denne Bestemmelse er erklæret for upraktisk for Kjøbstæderne, indtil en Bestatning ifølge Indtægten er bleven indført i disse. De Statsborgere, der saaledes er bleven affaarne fra at gjøre deres grundlovmæssige Indflydelse paa Landstingsvalgene gjældende, have virkelig Krav paa, at man kommer til en Indtægtskat, og naar Indførelsen af den i de kommunale Forhold nu tillige efter min Formening vil hjælpe os ud over alle Vanstieligheder med at faae den virkelige Indtægt frem, som man ønsker at beskaffe til Staten, saa synes jeg, at der kunde være al Anledning til at indføre denne Bestemmelse i den kommunale Bestatning baade paa Landet og i Kjøbstæderne i alle Forhold, hvor der nu er Tale om Formue- og Veilighedsstat, hvilken endnu Ingen rigtigt veed at definere, eller veed, hvortil de skulle hense, eller hvorledes de skulle anvende den.

Frijs: Naar det i Motiverne til dette Lovforslag hedder, at det turde være almindeligt erkjendt som rigtigt, at Indførelsen af en Indkomstskat maa ligge nærmest under de nærværende Forhold, ligesom jo ogsaa de fornødne extraordinære Midler i Finantsaaret 1864—65 i det Væsentlige skaffedes tilveie gennem en saadan Bestatning, i Forhold til Loven af 21de Marts 1864, saa tør jeg ikke bestemt modsiges det, fordi det er vanskeligt at komme ind paa at begrunde en saadan Mening. Vi have allerede hørt to Foredrag til Forsvar for Indkomstskatten, men jeg kan ikke undlade i denne Anledning at udtale, at der ogsaa er en meget stor Modstand mod Indkomstskatloven. Dette vil især vise sig at være Tilfældet paa Landet, hvor det i flere Communer har været overordentlig vanskeligt at gennemføre en saadan Lov, af Mangel paa de fornødne Kræfter

derfor. Jeg skal langt fra nægte, at der kan findes Communer, som ere rigeligt udfyldte med Mænd, der have Sagkundskab til at gennemføre Loven, men jeg tør paa den anden Side paastaa, at der ogsaa gives mange Communer, hvor saadanne Kræfter ikke ere tilstede. Naar man dernæst har lagt det i Sogneforstanderskabernes Haand at tilveiebringe denne Indkomstskat for Communerne, da vil det let indsees, at der i Sogneforstanderskabene ikke altid findes de fornødne Kræfter derfor, og selv i Amtsraderne, som skulde være de veiledende, vil der ogsaa undertiden mangle saadanne Kræfter; ja, de kunne mangle i hele Amtsrådsretsen, hvor Skattecommissionerne jo skulle nævnes. Det er disse Vanstieligheder, som stille sig iveien for Lovens Gjennemførelse. Hertil kommer, at der ikke er nogen Skat, der forekommer mig at være mere ubehagelig, thi jeg tør maastee ikke bruge et saa stærkt Udtryk som mobbdelig, end denne Indkomstskat; thi den trænger sig ind i Familielivets Forhold, idet den paa det Allernæreste undersøger, hvilke Evner en Mand har. Der er saare mange borgerlige Samfundsforhold, i hvilke det ikke er behageligt, at Vedkommendes Stilling bliver offentliggjort. Naar en Mand f. Ex. kæmper med Modgang og trange Raar, da er Skatten maastee allerede i og for sig en meget stor Byrde for ham, men, skulle hans Omstændigheder tillige vitterliggjøres for en stor Rreds, da bliver Skatten ham endnu mere mobbdelig. Jeg overseer paa ingen Maade, at det i Loven er sagt, at hvad der saaledes meddeles, skal være under Tausheds Løfte, at Ingen maa meddele, hvad han saaledes har erfaret; men jeg tør dristig udkaste det Spørgsmaal i den ærede Forsamling her, om man i alle Tilfælde er istand til at bevare en Hemmelighed; en saadan smutter mange Gange bort i et Dieblid, hvor man ikke er betænksom, eller ved directe Spørgsmaal, som man ikke kan besvare med Andet end Ja eller Nei, og hvori allerede Jaet og Neiet er en Tilkendegivelse. — Bestemmelsen om, at Amtsrådet til Veiledning ved Skattens Ansættelse skal udarbejde et Slags Regulativ for Brugsværdien af Communerne Hartkorn, møder virkelig ogsaa overordentlig store Vanstieligheder; thi, for at dette skulde kunne stee